

О. М. Миронець,
кандидат юридичних наук

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕФЕКТИВНОЇ РЕАЛІЗАЦІЇ РЕГУЛЯТИВНОЇ ФУНКЦІЇ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА

Національний авіаційний університет
проспект Любомира Гузара, 1, 03680, Київ, Україна
E-mail: o.m.myronets@ukr.net
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-5035-2384>

Мета: у статті аналізуються теоретико-правові аспекти забезпечення ефективної реалізації регулятивної функції адміністративного права. **Методи:** діалектичний, формально-догматичний, формально-юридичний, системно-структурний, логіко-семантичний та компаративний методи. **Результати:** з'ясовано правову природу забезпечення ефективної реалізації регулятивної функції адміністративного права. **Обговорення:** механізм реалізації регулятивної функції адміністративного права та деяких інших галузей права, які власних процесуальних норм не мають, у зв'язку з чим за потреби застосовують процесуальні норми адміністративного права, а також правова природа взаємозв'язку реалізації цих функцій.

Ключові слова: функція права; функція адміністративного права; регулятивна функція адміністративного права; реалізація регулятивної функції адміністративного права; ефективність реалізації регулятивної функції адміністративного права.

Постановка проблеми та її актуальність.

Дієвість регулятивної функції адміністративного права прямо пов'язана з її ефективною практичною реалізацією. На нашу думку, ефективність реалізації регулятивної функції адміністративного права залежить від вірного розуміння процесу реалізації та ефективності кожного з його етапів. Як реалізація функцій права взагалі, так і реалізація функцій адміністративного права в правовій науці є малодослідженими. Маємо зауважити, що праці з дослідження поетапного аналізу процесу реалізації, зокрема, регулятивної функції адміністративного права, відсутні взагалі. З одного боку, це пов'язано з тим, що юриспруденція минулих та теперішніх років знає поняття реалізації норм адміністративного права, почала аналізувати поняття та види його функцій, швидше зорієнтована на приведення галузі адміністративного права у відповідність з оновленим, так званим «людиноцентричним» розумінням його предмету. До сьогодні залишається дискусійним поняття та зміст

адміністративного процесу, не говорячи вже про адміністративно-процесуальне право. Проте, ми переконані, що саме вірне розуміння процесу, етапів, а, відповідно, й ефективності реалізації регулятивної функції адміністративного права напряду залежить від наукового осмислення вказаного вище.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Хоча розуміння спеціально-юридичних функцій адміністративного права засноване на працях вітчизнаних вчених-адміністративістів, наприклад: В. Авер'янова, Ю. Битяка, І. Бородіна, І. Голосніченка, С. Гончарука, В. Колпакова, Т. Коломоєць, О. Миколенка та інших, а також зарубіжних: Л. Попова, Ю. Старілова, С. Тихомирова, проте, спеціальні дослідження з питання забезпечення ефективної реалізації регулятивної функції адміністративного права відсутні. Можна стверджувати, що на сьогодні воно є недостатньо вивченими, що обумовлює актуальність цієї статті. Актуальність вказаного дослідження полягає у вирішенні такого наукового завдання, як збагачення і поглиблення

наукових уявлень про регулятивну функцію адміністративного права, а також її практичну ефективну реалізацію на сучасному етапі розвитку України.

Метою статті є визначення забезпечення ефективної реалізації регулятивної функції адміністративного права. Для досягнення цієї мети необхідно виконати наступні завдання: дослідити механізм реалізації регулятивної функції адміністративного права та інших галузей права, які власних процесуальних норм не мають, у зв'язку з чим за потреби застосовують процесуальні норми адміністративного права, а також з'ясувати правову природу взаємозв'язку реалізації цих функцій.

Виклад основного матеріалу. Не претендуючи на виключну повноту та єдиноправильність у розумінні, ми все ж спробуємо відобразити наше бачення вказаного вище. Маємо зауважити, що ми є прихильниками широкого підходу до розуміння адміністративного процесу, а тому зважаючи на це будемо розглядати, зокрема, і реалізацію регулятивної функції адміністративного права.

Так, І. Бородін зазначає, що в Україні в цілому підтримана точка зору щодо широкого розуміння адміністративного процесу, що включає в себе крім юрисдикційних проваджень також і провадження управлінського (позитивного) характеру, тобто будь-яку діяльність щодо реалізації матеріальних адміністративних правових норм [1, с. 41].

У цьому контексті, ми підтримуємо точку зору Р. Калюжного та І. Атаманчук, які вважають, що при широкому розумінні юридичного процесу не допускається ніякого применшення ролі і значення правосуддя як специфічної форми діяльності держави. Мова йде тільки проте, що правозастосовний процес різноманітний і не може бути зведений тільки до вирішення спорів або справ про правопорушення тільки до діяльності суду [2, с. 54].

На думку, С. Гончарука, сьогодні в адміністративному процесі слід виділяти дві основні його складові: публічно-управлінський адміністративний процес (так би мовити, позасудову його частину) та судовий адміністративний процес (його судову частину)

[3, с. 49]. Так, цей науковець підтримує поділ адміністративних проваджень на два види: юрисдикційні та неюрисдикційні (останні називає ще адміністративно-регулятивними), а також не заперечує проти виділення третьої самостійної важливої складової – адміністративного судочинства [3, с. 48].

Як справедливо звернула увагу О. Кузьменко, адміністративно-правова наука на сьогодні не має чіткого уявлення про структуру адміністративного процесу, єдиної доктринальної концепції ще не існує [4, с. 50]. Нею здійснено детальний аналіз юрисдикційного, процедурного та адміністративно-управлінського видів адміністративного процесу [4, с. 61-65, 200-203]. А покладаючи в основу наявності або відсутності суперечки про право визначальним критерієм відображення структури адміністративного процесу, ця вчена поділяє його на конфліктні та неконфліктні групи, які об'єднують відповідні провадження [4, с. 211].

На наше переконання, регулятивна функція адміністративного права може вважатися реалізованою в тому випадку, коли, по-перше, чітко визначено права, обов'язки, заборони, санкції за їх порушення та невиконання обов'язків; по-друге, чітко визначено адміністративно-процесуальними нормами порядок використання таких права, виконання обов'язків, а також порядок застосування санкцій за недотримання заборон та невиконання обов'язків; по-третє, забезпечено належний рівень правосвідомості та правової культури суб'єктів адміністративно-процесуальних відносин щодо, з одного боку (фізичні та юридичні особи, які не є суб'єктами публічної адміністрації), належного дотримання заборон, використання прав та дотримання обов'язків, а з іншого боку – належного виконання обов'язків щодо забезпечення порядку реалізації прав, обов'язків, а також застосування санкцій за невиконання останніх та недотримання заборон (суб'єкти публічної адміністрації).

Крім того, ми вважаємо, що у випадку використання прав та виконання обов'язків реалізація регулятивної функції адміністративного права досягає своєї мети, якщо було використано право або виконано обов'язок

відповідно до порядку неконфліктного провадження (адміністративно-неюрисдикційний процес).

Відсутність бажання особи використовувати надане їй право логічно до реалізації функції адміністративного права не веде, так як не тягне за собою реалізацію самого невикористаного права. Зважаючи на факт визначення такого права особи на нормативно-правовому рівні, можна сказати про створення потенційної можливості до здійснення регулятивної функції цієї галузі права, так як саме нормативне закріплення є початковим етапом реалізації регулятивної функції адміністративного права. Проте лише використання закріпленого права особою відповідно до встановленого адміністративно-процесуальними нормами порядку, тобто його реалізація (кінцевий етап реалізації функції адміністративного права), і реалізує саме функцію адміністративного права.

Невиконання визначеного обов'язку знову ж таки не реалізує як сам обов'язок, так і регулятивну функцію адміністративного права. На наше переконання, при формальному визначенні обов'язку (початковий етап реалізації регулятивної функції адміністративного права), саме його невиконання, тобто нереалізація веде до ненастання кінцевого необхідного етапу для реалізації регулятивної функції адміністративного права. Натомість факт невиконання обов'язку породжує трансформацію в реалізації цієї функції, яка має наслідком активізацію реалізації охоронної функції адміністративного права. Остання може вважатися реалізованою у випадку застосування санкцій відповідно до конфліктних проваджень (адміністративно-юрисдикційний процес).

Аналогічним є недотримання заборон, яке автоматично активізує процес реалізації саме охоронної функції адміністративного права. Проте, на нашу думку, у випадку невиконання обов'язків та недотримання заборон вказаним суб'єктом реалізацію регулятивної функції адміністративного права можна вважати завершеною лише після реалізації його охоронної функції. Тобто, ми маємо на увазі, що ефективно здійснення першої забезпечується ефективною реалізацією другої. Саме тому,

відсутність, наприклад, адміністративно-процесуальних норм для реалізації адміністративно-матеріальних норм апріорі ставить другі на рівень декларативності без подальшого реального їх здійснення. А, відповідно, і реалізація регулятивної функції адміністративного права у цьому випадку аналогічно є нездійсненою.

Фактично, реалізація регулятивної функції адміністративного права у випадку порушення заборон, невиконання обов'язків без реалізації охоронної функції цієї галузі права є неможливою. А тому, лише чітка регламентація прав, обов'язків, заборон суб'єктів адміністративного права, санкції за їх, відповідно, невиконання та недотримання, а також чітка регламентація порядку реалізації прав та обов'язків адміністративними процесуальними нормами в межах неконфліктних проваджень та порядку застосування санкцій за невиконання обов'язків та недотримання заборон адміністративно-процесуальними нормами в межах конфліктних проваджень створює ефективну потенціальну можливість для реалізації регулятивної функції адміністративного права.

Крім того, необхідний рівень правової свідомості та правової культури у суспільстві, а також відповідна фахова підготовка суб'єктів публічної адміністрації для їх ефективної діяльності в рамках неюрисдикційного та юрисдикційного адміністративного процесу створює належну основу для ефективної реалізації регулятивної функції адміністративного права.

Вказаний процес реалізації цієї функції можна спостерігати як при реалізації саме регулятивної функції адміністративного права, так і реалізації регулятивних функцій інших галузей права, функціонування яких і забезпечується адміністративно-процесуальними нормами.

Зважаючи на вказане вище, ми не можемо погодитися з точкою зору Ю. Пирожкової щодо існування процедурної функції адміністративного права [5, с. 303] навіть у тому контексті, що вона, на думку, цієї вченої реалізується шляхом закріплення адміністративно-процедурних норм, які встановлюють певну модель, відпо-

відно до якої визначається алгоритм реалізації матеріальних норм інших галузей права [5, с. 319]. Разом з тим Ю. Пирожкова наполягає, що саме її реалізація відбувається лише в межах тих зовнішньоспрямованих адміністративних процедур, які «обслуговують» певну регулятивну модель, встановлену матеріальними нормами інших галузей права [5, с. 317].

На нашу думку, реалізація як регулятивної функції адміністративного права, так і регулятивних функцій деяких інших, відмінних від нього галузей права, відбувається через адміністративно-процесуальні норми, які регулюють конфлікти та неконфліктні провадження. Комплекс послідовних дій, який необхідний для реальної дії закріпленої регулятивною нормою права або обов'язку, відбувається відповідно до адміністративно-процесуальних норм неконфліктних проваджень. Реалізація ж невиконання обов'язку або недотримання заборони, санкції відбувається відповідно до адміністративно-процесуальних норм в межах конфліктних проваджень. На наше переконання, те, що таке право, обов'язок, заборона встановлено нормами адміністративного чи інших галузей права значення не має. Річ у тім, що процесуальні норми адміністративного права в обох цих випадках є засобом їх реалізації.

Ми вважаємо, що особливість галузі адміністративного права полягає не у тім, що для реалізації норм інших галузей права, які воно «обслуговує», є потреба у процедурній функції. На нашу думку, особливість галузі адміністративного права полягає в тім, що його ж процесуальні норми в порядку неконфліктних та конфліктних проваджень є порядком реалізації як адміністративних норм, так і норм інших галузей права, які власних процесуальних норм не мають, а тому за необхідності застосовують процесуальні норми адміністративного права. Ця ситуація має історичне підґрунтя, так як адміністративне право ще в радянські часи фактично регулювало також і такі галузі, які на сьогодні вже від нього відокремилися.

Так, наприклад, у наші дні повітряне право є самостійною галуззю права, яка має крім значної кількості нормативно-правових актів, навіть власний кодифікований – Повітряний

кодекс України (далі по тексту – ПК України) [6]. Проте при порушенні норм повітряного права, ніколи не накладається повітряний вид юридичної відповідальності, так як такого виду не існує. Разом із тим, статтями Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі по тексту – КУпАП) (статті 111, 112, 113, ч. 2 статті 120, ч. 3 статті 133) [7] встановлюється адміністративна відповідальність. При цьому реалізація норм, якими встановлено ці санкції, відбувається відповідно до адміністративно-процесуальних норм.

Вказане вище можна прослідкувати на наступних прикладах. Так, згідно з п. 9 ч. 1 ст. 6 ПК України, керівник уповноваженого органу з питань цивільної авіації, що реалізує державну політику і стратегію розвитку авіації України, здійснює державне регулювання діяльності в галузі цивільної авіації, уповноважений на реєстрацію та облік об'єктів авіаційної діяльності, ведення державних реєстрів цивільних повітряних суден та аеродромів [6].

Відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Положення про Державну авіаційну службу України» від 8 жовтня 2014 р. № 520 [8], Державна авіаційна служба (Державіаслужба) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра інфраструктури, який реалізує державну політику у сфері цивільної авіації та використання повітряного простору України та є уповноваженим органом з питань цивільної авіації. Наприклад, відповідно до п. 25 ч. 4 цього положення, Державіаслужба здійснює реєстрацію і виключення з реєстру цивільних повітряних суден та аеродромів України, веде Державний реєстр цивільних повітряних суден України та Державний реєстр аеродромів цивільної авіації України [8]. Тобто як орган публічного адміністрування Державіаслужба надає вказані вище послуги відповідно до спеціально розробленого порядку, затверджених Наказом Міністерства інфраструктури України «Про затвердження Авіаційних правил України, Частина 47 «Правила реєстрації цивільних повітряних суден в Україні» 25.10.2012 р. № 636 [9] та Наказом Державної

служби України з нагляду за забезпеченням безпеки авіації «Про затвердження Правил реєстрації цивільних аеродромів України» 25.10.2005 р. № 795 [10].

Отже, у цьому випадку регулятивна функція повітряного права з державного регулювання діяльності в галузі цивільної авіації щодо реєстрації та обліку об'єктів авіаційної діяльності, ведення державних реєстрів цивільних повітряних суден та аеродромів реалізується органом публічного адміністрування в галузі цивільної авіації – Державіаслужбою. Тобто, на нашу думку, з моменту звернення суб'єктів авіаційної діяльності до Державіаслужби, саме остання забезпечує власною сервісною діяльністю її реалізацію. Це неконфліктне провадження з одного боку ініціюється суб'єктом авіаційної діяльності, а з іншого забезпечується послідовними діями працівників Державіаслужби відповідно до вказаних вище правил реєстрації цивільних авіасуден чи аеропортів. Фактично, вказане вище є застосуванням положень Авіаційних правил України та Правил реєстрації цивільних аеродромів України суб'єктом публічного адміністрування за допомогою адміністративно-процесуальних норм. А тому, ми переконані, що результат цього неконфліктного провадження, наприклад, здійснення реєстрації повітряного судна чи аеропорту і є практичною позитивною реалізацією як регулятивної функції повітряного, так і адміністративного права.

Разом з тим, у випадку порушення норм повітряного права (порушення відповідних заборон або невиконання відповідних обов'язків) саме процесуальними нормами адміністративного права забезпечується можливість подальшої реалізації регулятивної функції повітряного права після «трансформації» реалізації останньої в реалізацію охоронної функції адміністративного права.

Так, наприклад, розгляд справ про правопорушення у галузі цивільної авіації, накладення і стягнення штрафів за порушення вимог законодавства на повітряному транспорті відбувається відповідно до Порядку накладення і стягнення штрафів за порушення вимог законодавства на повітряному транспорті,

затвердженого Наказом Міністерства інфраструктури України від 26 грудня 2011 р. № 637 [11]. Згідно з пунктом 1.2. цього Порядку, він поширюється на суб'єктів авіаційної діяльності у разі здійснення ними правопорушення у галузі цивільної авіації та фізичних осіб у разі здійснення ними адміністративного правопорушення на повітряному транспорті. Останні за порушення правил безпеки польотів (стаття 111 КУпАП); порушення правил поведінки на повітряному транспорті (стаття 112 КУпАП); порушення правил міжнародних польотів (стаття 113 КУпАП); порушення правил пожежної безпеки на повітряному транспорті (частина 2 статті 120 КУпАП), а також порушення правил перевезення небезпечних речовин або предметів на повітряному транспорті (частина 3 статті 133 КУпАП) несуть адміністративну відповідальність, постанова про яку може бути оскаржена у порядку КУпАП шляхом подання адміністративної скарги до суду за місцем реєстрації такої фізичної особи. А згідно зі статтею 126 ПК України протиправні дії юридичні і фізичні особи, діяльність яких пов'язана з використанням повітряного простору України, розробленням, виготовленням, ремонтом та експлуатацією авіаційної техніки, здійсненням господарської діяльності в галузі цивільної авіації, обслуговуванням повітряного руху, забезпеченням безпеки авіації, несуть відповідальність згідно із законом [6].

Зокрема, до юридичних осіб-суб'єктів авіаційної діяльності згідно зі статтею 127 ПК України застосовуються фінансові санкції [6]. Оскарження такої постанови та фінансових санкцій можливе за правилами Кодексу адміністративного судочинства України шляхом подання адміністративної скарги (позову).

У цьому випадку на складення протоколів про вказані правопорушення уповноважені Голова Державіаслужби України, його заступники, державні інспектори та уповноважені на проведення перевірок посадові особи Державіаслужби України, керівники аеропортів, начальники служб авіаційної безпеки аеропортів або їх заступники (пункт 2.2. Порядку), а на винесення постанов – державний інспектор або уповноважена на проведення перевірки поса-

дова особа Державіаслужби України, що склала протокол (пункт 4.1. Порядку) та Голова Державіаслужби України або його заступники (пункт 5.4. Порядку) [11]. Отже, як представники суб'єкта публічного адміністрування Державіаслужби вони при виконанні своїх посадових обов'язків здійснюють практичну реалізацію охоронної функції адміністративного права.

Ми вважаємо, що проведення ними перевірки суб'єкта авіаційної діяльності, складення протоколу, постанови у разі здійснення ним правопорушення у галузі цивільної авіації та фізичних осіб у разі здійснення ними адміністративного правопорушення на повітряному транспорті відбувається за адміністративно-процесуальними нормами конфліктного провадження. Тобто з моменту виявлення таких правопорушень Державіаслужбою та відповідного процесуального реагування відбулася трансформація реалізації регулятивної функції повітряного права у реалізацію охоронної функції адміністративного права. У зв'язку з тим, що власних процесуальних норм, які б забезпечили охорону порушуваних у цьому випадку заборон та недотриманих обов'язків у сфері цивільної авіації ПК України не має, то саме процесуальні норми адміністративного права і виконали цю функцію. Отже, як можна зробити висновок, у вказаному аспекті повітряне право реалізує свої функції виключно разом або навіть трансформуючись в реалізацію саме функцій адміністративного права.

Висновки. Отже, на підставі вказаного вище, можна робити висновок про єдино можливе забезпечення ефективної реалізації регулятивної функції адміністративного права при наявності належним чином регламентованих неконфліктних проваджень, неухильного дотримання їх порядку при використанні прав та виконанні обов'язків суб'єктами адміністративно-правових відносин, забезпечення належного рівня правової культури, грамотності та свідомості для обох сторін цих відносин. Проте, ми переконані, що порушення заборон або/та невиконання обов'язків не зупиняє, а трансформує реалізацію регулятивної функції

адміністративного права в реалізацію охоронної. Її ж реалізація відбувається в межах конфліктного провадження, результативність якого у формі притягнення винних до юридичної відповідальності є одночасною реалізацією й регулятивної функції адміністративного права.

Разом із тим, реалізація функцій деяких інших галузей права, які власних процесуальних норм не мають, у зв'язку з чим за потреби застосовують процесуальні норми адміністративного права, відбувається у спільній системі з реалізацією функцій адміністративного права. Саме такі галузі права в порядку неконфліктного провадження через трансформацію реалізації їх регулятивних функцій у реалізацію регулятивної функції адміністративного права забезпечують реалізацію цих функцій. А, відповідно, у порядку конфліктного провадження через трансформацію реалізації їх регулятивних функцій в реалізацію охоронної функції адміністративного права уможливають практичне здійснення як останньої, так і першої. На підставі вказаного вище, на наше переконання, необхідно зробити висновок про те, що реалізація функцій як адміністративного, так і деяких галузей права, які воно таким чином «обслуговує», відбувається у спільній системі, одночасно або послідовно після трансформації реалізації регулятивної функції таких галузей права у реалізацію регулятивної у випадку її позитивної реалізації, або ж – охоронної функції адміністративного права у випадку її реалізації в межах конфліктного провадження.

Література

1. Бородін І.Л. Адміністративно-юрисдикційні провадження. *Наукові праці Національного авіаційного університету. Серія: Юридичний вісник «Повітряне і космічне право»*. Зб. наук. пр. 2014. № 2 (31). С. 41-45. DOI: 10.18372/2307-9061.31.8461
2. Калюжний Р.А., Агаманчук І.В. Розвиток процесуального права України. Київ: «МП Леся», 2015. 188 с. С. 53.
3. Гончарук С.Т. Адміністративний процес: навч. пос. Київ: НАУ, 2012. 184 с.
4. Кузьменко О.В. Теоретичні засади

адміністративного процесу: монографія. Київ: Атіка, 2005. 352 с.

5. Пирожкова Ю. Функції адміністративного права: генеза, теоретичний, нормативний та праксеологічний аспекти: монографія. Запоріжжя: Вид. дім «Гельветика», 2016. 548 с.

6. Повітряний кодекс України: Закон України від 19 трав. 2011 р. № 3393-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2011. № 48-49. Ст. 536.

7. Кодекс України про адміністративні правопорушення: Закон України від 7 груд. 1984 р. № 8073-X. *Відомості Верховної Ради Української РСР*. 1984. Додаток до № 51. Ст. 1122.

8. Про затвердження Положення про Державну авіаційну службу України: Постанова Кабінету Міністрів України від 8 жовт. 2014 р. № 520. *Офіційний вісник України*. 21.10.2014. № 82. С. 63. Ст. 2332. Код акта 74234/2014.

9. Про затвердження Авіаційних правил України, Частина 47 «Правила реєстрації цивільних повітряних суден в Україні»: наказ Міністерства інфраструктури України від 25 лист. 2012 р. № 636. *Офіційний вісник України*. 14.12.2012. № 93. С. 330. Ст. 3814. Код акта 64631/2012.

10. Про затвердження Правил реєстрації цивільних аеродромів України: наказ Державної служби України з нагляду за забезпеченням безпеки авіації від 25 жовт. 2005 р. № 795. *Офіційний вісник України*. 30.11.2005. № 46. С. 108. Ст. 2917. Код акта 34321/2005.

11. Порядок накладення і стягнення штрафів за порушення вимог законодавства на повітряному транспорті: наказ Міністерства інфраструктури України від 26 груд. 2011 р. № 637. *Офіційний вісник України*. 03.02.2012. № 7. С. 163. Ст. 272. Код акта 60175/2012.

References

1. Borodin I.L. Administratyvno-jurysdykcijni provadzhennja. *Naukovi praci Nacional'nogo aviacijnogo universytetu. Serija: Jurydychnyj visnyk «Povitryane i kosmichne pravo»*. Zb. nauk. pr. 2014. № 2 (31). S. 41-45.

2. Kaljuzhnyj R.A., Atamanchuk I.V. Rozvytok procesual'nogo prava Ukrainy. Kyi'v: «MP Lesja»,

2015. 188 s. S. 53.

3. Goncharuk S.T. Administratyvnyj proces: navch. pos. Kyi'v: NAU, 2012. 184 s.

4. Kuz'menko O.V. Teoretychni zasady administratyvnogo procesu: monografija. Kyi'v: Atika, 2005. 352 s.

5. Pyrozhkova Ju. Funkcii' administratyvnogo prava: g'eneza, teoretychnyj, normatyvnyj ta prakseologichnyj aspekty: monografija. Zaporizhzhja: Vyd. dim «Gel'vetyka», 2016. 548 s.

6. Povitryanjy kodeks Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 19 trav. 2011 r. № 3393-VI. *Vidomosti Verhovnoi' Rady Ukrainy*. 2011. № 48-49. St. 536.

7. Kodeks Ukrainy pro administratyvni pravoporushennja: Zakon Ukrainy vid 7 grud. 1984 r. № 8073-X. *Vidomosti Verhovnoi' Rady Ukrain's'koi' RSR*. 1984. Dodatok do № 51. St. 1122.

8. Pro zatverdzhennja Polozhennja pro Derzhavnu aviacijnu sluzhbu Ukrainy: Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 8 zhovt. 2014 r. № 520. *Oficijnyj visnyk Ukrainy*. 21.10.2014. № 82. S. 63. St. 2332. Kod акта 74234/2014.

9. Pro zatverdzhennja Aviacijnyh pravyl Ukrainy, Chastyna 47 «Pravyla rejestracii' cyvil'nyh povitryanjy suden v Ukraini»: nakaz Ministerstva infrastruktury Ukrainy vid 25 lyst. 2012 r. № 636. *Oficijnyj visnyk Ukrainy*. 14.12.2012. № 93. S. 330. St. 3814. Kod акта 64631/2012.

10. Pro zatverdzhennja Pravyl rejestracii' cyvil'nyh aerodromiv Ukrainy: nakaz Derzhavnoi' sluzhby Ukrainy z nagljadu za zabezpechennjam bezpeky aviacii' vid 25 zhovt. 2005 r. № 795. *Oficijnyj visnyk Ukrainy*. 30.11.2005. № 46. S. 108. St. 2917. Kod акта 34321/2005.

11. Porjadok nakladennja i stjagnennja shtrafiv za porushennja vymog zakonodavstva na povitryjanomu transporti: nakaz Ministerstva infrastruktury Ukrainy vid 26 grud. 2011 r. № 637. *Oficijnyj visnyk Ukrainy*. 03.02.2012. № 7. S. 163. St. 272. Kod акта 60175/2012.

**EFFECTIVE IMPLEMENTATION ENSURING OF ADMINISTRATIVE
LAW REGULATIVE FUNCTION**

National Aviation University
Liubomyra Huzara Avenue, 1, 03680, Kyiv, Ukraine
E-mail: o.m.myrones@ukr.net

Purpose: the paper analyzes theoretical-legal aspects of ensuring the effective implementation of a regulative function of Administrative Law. **Methods:** dialectical, formal-dogmatic, formal-legal, system-structural, logical-semantic and comparative methods. **Results:** the legal nature of ensuring the effective implementation of a regulative function of Administrative Law has been clarified. **Discussion:** a mechanism of the implementation of a regulative function of Administrative Law and some other fields of law that do not have their own procedural rules, and therefore, if necessary, apply the procedural rules of Administrative Law, as well as the legal nature of the interconnection between these functions.

The paper analyzes the theoretical-legal aspects of ensuring the effective implementation of a regulative function of Administrative Law. The legal nature of ensuring the effective implementation of a regulative function of Administrative Law has been clarified by the author. A mechanism of the implementation of a regulative function of Administrative Law and some other branches of law that do not have their own procedural rules, and therefore, if necessary, apply the procedural rules of Administrative Law, as well as the legal nature of the interconnection between these functions have been investigated.

It has been proved that the effective implementation of the regulative function of this branch of law is possible in the presence of properly regulated non-conflict proceedings, strict observance of their order under the performing of rights and duties by the subjects of administrative-legal relations, ensuring the proper level of legal culture, literacy, and consciousness for both parties to these relations.

It has been stated that the violation of prohibitions or/and non-performing duties does not terminate but transforms the implementation of the regulative function of Administrative Law into the implementation of its protective function. Its implementation takes place in the context of conflict proceedings, the effectiveness of which in the form of bringing the offenders to justice is both the implementation of the regulative function of Administrative Law.

However, the implementation of functions of some other branches of law, which do not have their own procedural rules, in connection with which, if necessary, apply procedural rules of Administrative Law, occurs in a common system with the implementation of the functions of Administrative Law.

It is such branches of law in the order of non-conflict proceedings through the transformation of the implementation of their regulative functions of law in the implementation of the regulative function of Administrative Law ensure the implementation of these functions. And, accordingly, in the order of conflict proceedings through the transformation of the implementation of their regulative functions in the implementation of the protective function of Administrative Law allow the practical implementation of both the latter and the former. Thus, the implementation of the functions of both administrative and some branches of law that it thus "serves", takes place in a common system, simultaneously or sequentially after the transformation of the regulative functions of such branches of law in the implementation of regulative one in case of its positive implementation, or a protective function of Administrative Law in case of its implementation in conflict proceedings.

Keywords: a function of law; a function of Administrative Law; a regulative function of Administrative Law; the implementation of a regulative function of Administrative Law; the effectiveness of a regulative function of Administrative Law.